

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

19.10.2009

B7-0109/2009

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

tulevasta EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta ja transatlanttisen
talousneuvoston kokouksesta

**Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Adam
Bielan**

ECR-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma tulevasta EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta ja transatlanttisen talousneuvoston kokouksesta

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 8. toukokuuta 2008 transatlanttisesta talousneuvostosta, 5. kesäkuuta 2008 EU:n ja USA:n huippukokouksesta ja 26. maaliskuuta 2009 transatlanttisten suhteiden tilasta Yhdysvaltain vaalien jälkeen antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon Prahassa 5. huhtikuuta 2009 pidetyn EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksen tuloksen,
 - ottaa huomioon 16. lokakuuta 2008 pidetyn transatlanttisen talousneuvoston kolmannessa kokouksessa hyväksytyyn yhteisen julkilausuman ja edistymiskertomuksen ja Prahassa huhtikuussa 2009 pidetyssä transatlanttista lainsäätäjien vuoropuhelua koskevassa kokouksessa hyväksytyyn yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman suunnitellusta kansainvälisestä sopimuksesta maksunvälitystietojen antamisesta Yhdysvaltain valtiovarainministeriön käyttöön terrorismin ja terroristien rahoittamisen estämiseksi,
 - ottaa huomioon 8. lokakuuta 2009 antamansa päätöslauselman Pittsburghissa 24. ja 25. syyskuuta 2009 pidetystä G-20-ryhmän huippukokouksesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni suhtautuu myönteisesti USA:n hallituksen yhteistyöhaluiseen asenteeseen kansainvälisissä asioissa sekä EU:n ja USA:n suhteiden vahvistamiseen, mikä on EU:n ulkopoliittikan kulmakivi,
- B. ottaa huomioon, että EU:lla ja USA:lla on strateginen rooli maailmanlaajuisissa taloudellisissa haasteissa, koska niiden bruttokansantuote (BKT) edustaa yli puolta maailmanlaajuisesta BKT:stä ja nämä kaksi ovat maailman suurimpia kahdenvälisiä kauppaa- ja investointikumppaneita, joiden osuus on lähes 40 prosenttia maailmankaupasta,
- C. katsoo, että EU:lla ja Yhdysvalloilla on myös yhteisiä poliittisia etuja, ja että ne kantavat yhdessä vastuuta globaalilla poliittisella areenalla edistäessään rauhaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja vakautta ja käsitellessään erilaisia globaaleja vaaroja ja haasteita, kuten ydinaseiden leviämistä, terrorismia, ilmastonmuutosta, energiaturvallisuutta, köyhyyden poistamista ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista,
- D. katsoo, että transatlanttisen talousneuvoston työtä on jatkettava pyrkien aidosti integroituihin transatlanttisiin markkinoihin vuoteen 2015 mennessä, mikä on erittäin tärkeää talouskasvun uudelleen käynnistämisen ja elvyttämisen kannalta,

- E. katsoo, että tarvitaan lisäksi EU:n ja USA:n yhteistä johtajuutta, jotta Dohan kehityssopimus saadaan menestyksekkäästi tehtyä,
- F. pitää tärkeänä, että lainsäätäjien roolia heijastellaan asianmukaisesti TEC-prosessissa ja että Euroopan parlamentin prioriteetit otetaan riittävästi huomioon,
- G. ottaa huomioon, että EU ja USA joutuvat käsittelemään maailmanlaajuisen energiankulutuksen kasvua ja vaatimusta panna täytäntöön ilmastomuutoksen torjumista koskevat maailmanlaajuiset sitoumukset, joista sovitaan Kööpenhaminassa, ja katsoo, että uusilla energiatehokkuuden lisäämistä koskevilla standardeilla ja toimenpiteillä ei pitäisi luoda uusia transatlanttisen kaupan esteitä eikä vähentää halkeamiskelpoisten aineiden varmuutta ja turvallisuutta,
- H. ottaa huomioon, että rahoitus- ja talouskriisi on nopeasti muuttunut työpaikkoja koskevaksi kriisiksi, jolla on vakavia sosiaalisia seurauksia, ja katsoo, että transatlanttiset kumppanit jakavat vastuun talouskriisin sosiaalisen laajuuden rajoittamisesta,
- I. panee merkille, että tuoreet haastattelututkimukset, kuten German Marshall Fundin transatlanttisia suuntauksia vuonna 2009 selvittänyt tutkimus, ovat paljastaneet unionin kansalaisten ennätyslaajan tuen Yhdysvaltojen hallinnolle, mikä luo pohjaa EU:n ja Yhdysvaltojen suhteiden elvyttämiselle,

EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokous

1. vahvistaa uudelleen, että EU:n ja Yhdysvaltojen suhteet ovat EU:lle merkittävien strateginen kumppanuus, ja pitää edelleen tärkeänä, että EU:n ja Yhdysvaltojen hallinnot tehostavat strategista vuoropuheluaan, yhteistyötään ja toimintojensa yhteen sovittamista, kun ne käsittelevät globaaleja haasteita ja alueellisia konflikteja; pyytää komissiota esittämään huippukokouksen jälkeen tiedonannon EU:n ja Yhdysvaltojen strategisesta kumppanuudesta;
2. pitää tarpeellisena, että EU:n ja USA:n huippukokouksen molemmat osapuolet omaksuvat johtavan roolin G-20-ryhmän sitoumusten täytäntöönpanossa; kehottaa sen vuoksi koordinoimaan USA:n rahoitusalan uudistuspakettia ja nykyisiä EU:n lainsäädäntöuudistuksia, rahoituksen valvontarakenne mukaan luettuna, ja pyytää molempia osapuolia lisäämään yhteistyötään IMF:n nykyaikaistamiseksi;
3. korostaa, että EU:n ja USA:n yhteistyö on tärkeätä, jotta saavutetaan kansainvälinen sopimus Kööpenhaminan COP15-ilmastokokouksessa joulukuussa 2009; kehottaa EU:n puheenjohtajavaltiota pyrkimään EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksessa kunnianhimoiseen Yhdysvaltojen sitoutumiseen ja yhteistyöhön edistettäessä EU:n päästökauppajärjestelmän ja Yhdysvaltojen alueellisten tai liittovaltiokohtaisten kauppajärjestelmien yhteyksiä;
4. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja sopimaan tulevassa huippukokouksessa tehostetusta transatlanttisesta kumppanuudesta, jolla reagoidaan yhteisiin globaaleihin haasteisiin, erityisesti ydinaseiden leviämisen estämiseen ja aseriisuntaan, terrorismin torjuntaan, ilmastomuutokseen, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, pandemioiden torjumiseen ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen; korostaa, että kehitysmaat eivät ole

aiheuttaneet maailmanlaajuisia rahoitus- ja talouskriisiä, vaan ovat joutuneet kärsimään siitä suhteettomasti;

5. korostaa Naton merkitystä transatlanttisen turvallisuuden kulmakivenä; katsoo, että laajemman turvallisuusrakenteen kehityssuuntauksia olisi käsiteltävä vuoropuhelussa Venäjän ja EU:hun kuulumattomien Etyj-maiden kanssa, jotta Atlantin molemmin puolin päästäisiin jälleen yhteisymmärrykseen turvallisuudesta;
6. pitää tässä yhteydessä myönteisenä Venäjän federaation ja Yhdysvaltojen päätöstä käynnistää neuvottelut joulukuussa 2009 raukeavan strategisten aseiden vähentämistä koskevan START-sopimuksen korvaavan uuden, kattavan ja oikeudellisesti sitovan sopimuksen tekemiseksi ja pitää myönteisenä, että presidentit Barack Obama ja Dmitri Medvedev allekirjoittivat 6. heinäkuuta 2009 Moskovassa yhteisymmärryksen jatkosta START I -sopimukselle;
7. pitää myönteisenä Yhdysvaltain presidentin ilmoitusta siitä, että hän aikoo jatkaa täydellisen ydinkoekieltosopimuksen ratifiointia; kehottaa neuvostoa vaikuttamaan myönteisesti ja ennakoivasti seuraavan vuonna 2010 pidettävän ydinsulkusopimuksen tarkistamiskonferenssin valmisteluihin tiiviissä yhteistyössä Yhdysvaltojen ja Venäjän kanssa;
8. korostaa, että Iranin ydinohjelman luonteeseen liittyvä epävarmuus vaarantaa ydinsulkujärjestelmän sekä alueen ja maailman vakauden; tukee tavoitetta, jolla pyritään Iranin kanssa neuvotteluratkaisuun noudattaen kaksitahoista vuoropuhelun ja pakotteiden strategiaa yhdessä muiden turvallisuusneuvoston jäsenten ja kansainvälisen atomienergiajärjestön kanssa;
9. on huolissaan Korean demokraattisen tasavallan uusimmasta ydinkokeesta ja siitä, että maa hylkäsi YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1887; tukee kuitenkin Yhdysvaltojen kahdenväliseen vuoropuheluun perustuvaa lähestymistapaa kuuden osapuolen neuvotteluissa Korean niemimaan ydinaseista riisumiseksi;
10. toistaa, olevan tärkeää, että kumpikin kumppani edistää luottamuksen ja avoimuuden hengessä Iraniin, Irakiin, Afganistaniin ja Pakistaniin sovellettavien politiikkojensa yhteen sovittamista; kehottaa EU:ta, Yhdysvaltoja, Natoa ja YK:ta laatimaan uuden yhteisen strategiakonseptin, jossa kattavasti integroidaan kansainväliset sitoumukset, ja kehoitetaan kaikkia naapurimaita osallistumaan ponnisteluihin alueen vakauttamiseksi;
11. panee merkille, että presidentti Obaman 23. syyskuuta 2009 isännöimässä Israelin pääministerin Benjamin Netanjahun ja palestiinalaisten johtajan Mahmud Abbasin ensimmäisessä kokouksessa ei onnistuttu saavuttamaan kunnianhimoisia tavoitteita; vahvistaa taas, että Lähi-idän rauhanprosessin onnistuminen on yksi EU:n ja Yhdysvaltojen tärkeimmistä tavoitteista, ja kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja edistämään yhdessä aktiivista kvartetin väliintuloa, jotta rauhanomaiselle ratkaisulle löydetään yhteinen pohja pyrkien kahden valtion ratkaisuun ja itsenäiseen ja toimintakykyiseen Palestiinan valtioon;
12. toivoo, että osapuolet sopivat huippukokouksessa, että Dohan kierroksen menestyksekkääseen päättämiseen olisi sisällytettävä toimia, joilla vältetään

maataloustuotteiden hintojen vaihtelu ja elintarvikepula; kehottaa johtajia pitämään tämän kierroksen lopullisen kehitystavoitteen mielessään ja noudattamaan tekemäänsä sitoumusta, että 0,7 prosenttia BKT:stä käytetään kehitysyhteistyöhön; korostaa tarvetta harkita äskettäisiä yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksia, ja toivoo, että Yhdysvaltojen maatalousalaa koskevaan lakiin tehdään vastaavia muutoksia; palauttaa mieliin aikaisempiin kiistanalaisiin seikkoihin liittyvät kysymykset kuten naudanlihan hormonit, kanojen kloridi ja joidenkin geenimuunneltujen tuotteiden salliminen; on luottavainen sen suhteen, että maataloustuotteiden vastavuoroiseen kauppaan vaikuttavat kysymykset voidaan hoitaa jatkamalla vuoropuhelua ennen kuin käännytään WTO:n riitojenratkaisuelinten puoleen;

13. panee merkille ajatuksen energia-alan transatlanttisen neuvoston luomisesta; korostaa painokkaasti, että sen olisi käsiteltävä ainoastaan energiakysymyksen selvästi ulko- ja turvallisuuspoliittisia näkökohtia, että se olisi sisällytettävä tulevaisuudessa transatlanttiseen poliittiseen neuvostoon ja että transatlanttisen talousneuvoston olisi käsiteltävä energiapolitiikkaa kokonaisuudessaan;
14. muistuttaa siitä, että EU:n ja USA:n keskinäistä oikeusapua koskevan ja 1. tammikuuta 2010 voimaan tulevan sopimuksen transatlanttisen kehyksen 4 artiklassa määrätään oikeudesta tutustua kohdennetusti taloudellisiin tietoihin kansallisten viranomaisten pyynnöstä ja että tämä saattaisi muodostaa SWIFT-tietojen siirrolle paremman oikeusperustan kuin ehdotettu väliaikainen sopimus; toteaa, että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit on otettava täysipainoisesti ja 17. syyskuuta 2009 annetun parlamentin päätöslauselman 3 kohdassa vahvistettujen ehtojen mukaisesti mukaan, kun neuvotellaan uudesta sopimuksesta, rajoittamatta kuitenkaan Lissabonin sopimuksen nojalla noudatettavaa menettelyä;
15. suhtautuu myönteisesti siihen, että viisumivapausohjelmaa on äskettäin laajennettu koskemaan seitsemää uutta Euroopan unionin jäsenvaltiota; kehottaa kuitenkin Yhdysvaltoja poistamaan viisumivaatimuksen myös muilta jäsenvaltioilta ja kohtelemaan kaikkia EU:n kansalaisia yhdenvertaisesti ja täyden vastavuoroisuuden pohjalta; on huolissaan aikeista periä EU:n kansalaisilta hallinnollisia maksuja sähköisen matkustuslupajärjestelmän mukaisesta ESTA-luvasta ja pyytää komissiota käsittelemään tätä asiaa ensisijaisena Yhdysvaltojen hallinnon kanssa;
16. kehottaa Yhdysvaltoja suostumaan EU:n ja Yhdysvaltojen ilmailusopimuksen ja ilmailun turvallisuutta koskevan sopimuksen ensimmäisen vaiheen täyteen ja tehokkaaseen toteuttamiseen; muistuttaa sekä komissiota että Yhdysvaltojen viranomaisia siitä, että jos toisen vaiheen sopimusta ei kyetä tekemään, se saattaa johtaa ensimmäisen vaiheen sopimuksen peruuttamiseen eräissä jäsenvaltioissa; kehottaa Yhdysvaltoja välttämään kaikkia toimia, jotka haittaavat tehostettua yhteistyötä, kuten toimia, jotka koskivat ulkomaisia ilmailuvälinekorjaamoja ja kilpailusäännöistä poikkeamisia, ja Yhdysvaltain kongressin edustajainhuoneen päätöslauselmassa nro 915 mainittua ilma-alusten rekisterivaltiota;

Transatlanttisen talousneuvoston kokous ja kyseisen neuvoston vahvistaminen

17. korostaa, että tiiviimpi transatlanttinen kumppanuus, jolla pyritään luomaan transatlanttiset markkinat vuoteen 2015 mennessä ja joka perustuu sosiaalisen

markkinatalouden periaatteeseen, on erittäin tärkeä väline globalisaation ohjaamisessa ja globaalien talous- ja yhteiskuntakriisien käsittelemisessä; korostaa, että lukuisten kaupan ja investointeihin liittyvien muiden kuin tullisteiden juuret, jotka transatlanttisen talousneuvoston on määrä poistaa, ovat lainsäädäntöelinten tietoisessa toiminnassa, jolla pyritään edistämään sosiaalisia, terveyteen liittyviä, kulttuurisia tai ekologisia tavoitteita, ja siksi niitä ei saa poistaa ilman korvaavaa säädöstä;

18. pyytää komissiota laatimaan yksityiskohtaisen etenemissuunnitelman tämän tavoitteen saavuttamista koskevia nykyisiä esteitä varten; muistuttaa selvityksestä, jonka tekemisen se hyväksyi ja rahoitti vuoden 2007 talousarviostaan; ihmettelee, että komissio ei ole toistaiseksi julkaissut kumpaakaan näistä asiakirjoista, vaikka Euroopan parlamentti on sitä toistuvasti pyytänyt; asettaa niiden julkaisemisen lopulliseksi päivämääräksi 15. marraskuuta 2009;
19. katsoo, että energiatehokkuutta ja -tekniikkaa (ympäristöystävällinen energia mukaan lukien) koskevaa transatlanttista yhteistyötä ja energia-alan sääntelykysymyksiä voidaan käsitellä transatlanttisessa talousneuvostossa; uskoo, että energiaturvallisuutta koskevan transatlanttisen yhteistyön olisi oltava yksi keskeisistä kysymyksistä, joita käsiteltäisiin säännöllisesti transatlanttisessa poliittisessa neuvostossa, jonka perustamista se ehdotti 26. maaliskuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa;
20. katsoo, että transatlanttisen talousyhteistyön vastuullisuutta, avoimuutta ja ennakoitavuutta on lisättävä ja että kokousten aikataulut, esityslistat, etenemissuunnitelmat ja edistymiskertomukset olisi julkaistava säännöllisesti internetissä ja lähetettävä sinne välittömästi; ehdottaa, että järjestetään vuosittainen keskustelu transatlanttisessa talousneuvostossa käsiteltyjen kysymysten edistymisestä sekä sen rakenteesta;
21. katsoo kuitenkin, että hallitusten tässä yhteydessä toteuttamien toimien vaikutusta kaupalliseen toimintaan sellaisissa asioissa kuten yksityisyys ja tietosuojanormit, biometriset vaatimukset, ilmailun turvallisuus, matkustusasiakirjat ja matkustajia koskevien tietojen vaihto ei pitäisi jättää vaille huomiota transatlanttisessa talousneuvostossa;

Transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun asema transatlanttisessa talousneuvostossa

22. pyytää uudelleen EU:n ja Yhdysvaltojen johtoa sekä transatlanttisen talousneuvoston yhteispuheenjohtajia ottamaan huomioon lainsäätäjien ratkaisevan aseman transatlanttisen talousneuvoston menestymisen kannalta; pyytää heitä ottamaan transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun edustajat täysipainoisesti ja suoraan transatlanttiseen talousneuvostoon, koska lainsäätäjät kantavat toimeenpanevilla aloillaan vastuun lukuisten transatlanttisen talousneuvoston tekemien päätösten voimaan saattamisesta ja valvonnasta;
23. pitää tärkeänä varmistaa, että soveltuvimmat kongressin ja Euroopan parlamentin jäsenet otetaan mukaan lainsäätäjien vuoropuheluun ja transatlanttisen talousneuvoston prosessiin, jotta lainsäädännöllä ei olisi tahattomia vaikutuksia transatlanttiseen kaupan ja investointeihin; toivoo, että uudessa sopimuksessa transatlanttinen lainsäätäjien vuoropuhelu voitaisiin muuttaa transatlanttiseksi edustajakokoukseksi Euroopan

parlamentin 26. maaliskuuta 2009 antamassa päätöslauselmassa esitettyjen suositusten mukaisesti;

Transatlanttinen talousneuvosto ja talous- ja rahoituskriisit

24. korostaa transatlanttisen talousneuvoston asemaa, kun edistetään ja varmistetaan yhteensovitettua Yhdysvaltojen ja EU:n kriiseihin reagoimista sääntelyllä ja etenkin sääntelyllä, joka koskee vaihtoehtoisia rahoitusvälineitä, rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuria (etenkin OTC-johdannaismarkkinoita), pääomaa koskevia vaatimuksia, verokeitaita ja maksukyvyttömyystapausten ratkaisemista rajojen yli; pyytää transatlanttista talousneuvostoa tutkimaan rahoituslaitosten palkkiopolitiikan koordinoitua ja sitä koskevia parhaita käytäntöjä varmistaakseen, että palkkiot perustuvat pitkän aikavälin tulokseen, minkä avulla vähennetään altistumista riskille;
25. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa edellyttämään, että Yhdysvaltojen viranomaiset ottavat huomioon EU:n pääomavaatimuksia koskeviin direktiiveihin tehdyt muutokset, kun ne panevat täytäntöön Basel II -järjestelmää; pitää myönteisenä USA:n hallituksen ehdotusta säännellä kaikkia OTC-johdannaisia ja sen työtä monimutkaisia strukturoituja tuotteita käsittelevän keskitetyn selvityspisteen parissa ja kehottaa transatlanttista talousneuvostoa tutkimaan, miten edistetään arvopaperiluokkien käsittelyä koskevaa koordinoitua lähestymistapaa sekä yritysten ja yritysten ja infrastruktuurien samanarvoisuutta;
26. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa varmistamaan, että Yhdysvaltojen viranomaiset ottavat huomioon vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajia koskevan EU-lainsäädännön (AIFM-direktiivi) kun ne sääntelevät kyseisiä välineitä, millä vältetään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö;
27. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa käsittelemään kysymystä, joka koskee instituutioita, jotka ovat "liian suuria epäonnistumaan", ja kannattaa G-20-ryhmän ehdotuksia "hoitotestamentin" kaltaisista varasuunnitelmista järjestelmän kannalta tärkeille rajat ylittävälle instituutioille; katsoo, että järjestelmän kannalta tärkeisiin rahoituslaitoksiin voitaisiin soveltaa entistä ankarampia julkistamisvelvoitteita kuten liikesalaisuuden rajoittamista samalla tavalla kuin hallitsevat yhtiöt ovat EU:n kilpailupolitiikan alaisia;
28. tukee G-20-huippukokouksen vaatimusta tilinpäätösstandardien lähentämisen kiirehtimisestä; kehottaa transatlanttista talousneuvostoa pyytämään tilinpäätösstandardeista vastaavalta elimeltä (FASB) ja kansainväliseltä tilinpäätösstandardilautakunnalta (IASB), että ne laativat yhden laadukkaat ja globaalit tilinpäätösstandardit ja saattavat lähentämishankkeen päätökseen kesäkuuhun 2011 mennessä; korostaa, että IASB:n olisi jatkettava hallintotapauudistuksiaan;
29. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa edellyttämään, että Yhdysvaltojen viranomaiset pitäytyvät etenemissuunnitelmassaan, jossa maan omia toimijoita vaaditaan soveltamaan kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja (IFRS); toistaa pyyntönsä, että siihen asti, kunnes USA ottaa käyttöön IFRS-standardit, SEC tunnustaa Euroopan unionin tavoin IFRS-standardit Yhdysvalloissa yleisesti hyväksytyinä kirjanpidon periaatteita vastaaviksi, kunnes päätös yhdysvaltalaisen toimijoiden velvollisuudesta soveltaa IFRS-standardeja

on tehty; kehottaa transatlanttista talousneuvostoa edistämään maakohtaisen jaottelun kehittämistä monikansallisille ryhmille tarkoitettua raportointia varten;

30. toivoo, että transatlanttinen talousneuvosto kannustaa USA:n vakuutusvalvontaa muutoksiin, joilla mahdollistetaan se, että EU tunnustaa USA:n vakuutusten valvontajärjestelmän Solvenssi II -direktiivissä asetettuja ehtoja vastaavaksi; katsoo, että aloitteella perustaa kansallinen vakuutuslaitos parannettaisiin EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyötä; kehottaa transatlanttista talousneuvostoa varmistamaan, että Yhdysvaltojen viranomaiset edistyvät liittovaltiotason vakuutusalan valvonnassa erottamalla tarvittaessa verokysymykset ja muut kysymykset puhtaista valvontanäkökohdista;
31. pitää myönteisenä, että avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevä globaali foorumi (GFTEI) on laajentunut, ja pitää lupaavana, että kaikki 87 foorumin jäsenmaata ovat sopineet verotietojen jakamista koskevan OECD-standardin hyväksymisestä; kehottaa transatlanttista talousneuvostoa varmistamaan, että EU ja USA osoittavat yhdessä maailmanlaajuista johtajuutta varmistamalla, että tarvittavat kannustimet, sanktiot mukaan luettuina, on pantu täytäntöön maaliskuussa 2010, ja toteuttamaan pikaisesti kaikkien osapuolten kanssa vertaisarviointiohjelman, jolla arvioidaan edistymistä, mutta katsoo, että näitä puitteita on vahvistettava veropetosten ja veronkierron estämiseksi; tähdentää, että kaikissa rajat ylittävissä verotuskysymyksissä olisi sovellettava standardina automaattista tiedottamista;
32. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuuta voitaisiin pitää liike-elämän itsesääntelymallina; katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien hyvien käytäntöjen vaihtaminen Yhdysvaltojen ja EU:n kesken vaikuttaa merkittävästi yritysten suhtautumiseen yhteiskuntavastuuseen ja siihen, että ne sitoutuvat myönteisellä tavalla sosiaali- ja ympäristökysymyksiin; katsoo, että sääntely-yhteistyössä olisi otettava huomioon EU:n lainsäädännön tiukentuminen, joka koskee pääomavaatimusdirektiiviä ja erityisesti rahoituspalvelualan palkkiopolitiikkaa;

Transatlanttinen talousneuvosto ja teollis- ja tekijänoikeudet

33. pyytää, että tulevassa transatlanttisen talousneuvoston kokouksessa edistetään strategista transatlanttista yhteistyötä teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemiseksi siten, että samalla kunnioitetaan täysipainoisesti kansalaisten perusoikeuksia ja kansalaisyhteiskuntaa; korostaa, että teknologian leviäminen ei saa vääristää teollis- ja tekijänoikeuksien suojelujärjestelmää, jolla mahdollistetaan innovaatioprosessiin kuuluvien rahoitusriskien ja liike-elämän riskien ottaminen;
34. muistuttaa transatlanttiselle talousneuvostolle, että tietoyhteiskunta on transatlanttisen talousalueen keskeinen tukipilari, sillä se perustuu tiedon saatavuuteen ja uuteen malliin digitaalisen sisällön suojaamiseksi ja jakamiseksi suhteellisuutta noudattaen;

Transatlanttinen talousneuvosto ja kuluttajansuoja

35. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa edistämään yhteisiä toimia, joilla varmistetaan, että kolmannet maat, etenkin Kiina, nostavat tuotantostandardejaan EU:n ja USA:n turvallisuusvaatimuksia vastaaviksi erityisesti leluissa, ja varmistamaan, että kummallakin puolella Atlanttia pannaan ehdottomasti täytäntöön tuotteiden, erityisesti lelujen,

turvallisuutta koskeva lainsäädäntö sekä varmistetaan entistä tehokkaamman kansalliset tarkastukset;

36. kehottaa komissiota kehittämään transatlanttisessa talousneuvostossa vahvempia ja tehokkaampia rajatylittäviä lainvalvontayhteistyön järjestelmiä tavoitteena liittää kuluttajille vakavaa vaaraa aiheuttavia kulutustavaroita koskeva EU:n RAPEX-tietojenvaihtojärjestelmä Yhdysvaltojen kulutustavaroiden turvallisuutta käsittelevän komitean tietojenvaihtojärjestelmään sekä yhdistää kuluttajansuojaa koskevan yhteistyöverkoston ja Yhdysvaltojen viranomaisten verkostojen toimintaa;
37. ehdottaa, että transatlanttinen talousneuvosto tukee sellaisten sitovien yhteistyövälineiden hyväksymistä, joilla jäsenmaita ja helpotettaisiin tuoteturvallisuutta koskevan tiedon jakamista ja yhteistyötoimia koskevan yhteisen ohjelman kehittämistä;
38. kehottaa tulevan transatlanttisen talousneuvoston kokouksen ja EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen perusteella komissiota jouduttamaan sillä työn alla olevaa, huomattavasti viivästyntä lainvalvontayhteistyötä koskevaa kahdenvälistä sopimusta, jolla sen lainvalvontatoiminta ulotetaan Yhdysvaltoihin kuluttajansuojayhteistyötä koskevan EU:n asetuksen ja turvallista verkkoa koskevan Yhdysvaltojen lain puitteissa;
39. kehottaa komissiota pyrkimään yhdysvaltalaisen kumppaneidensa kanssa siihen, että transatlanttinen talousneuvosto voisi kartoittaa tapoja kuluttajansuojan tehostamiseksi kun on kyse kuluttajien digitaalisista oikeuksista ja kehittää yhteistyössä viollisia tavaroita koskevia sääntöjä;

Kahdenvälinen kauppa – tullikysymykset, markkinoiden valvonta ja kaupan turvallisuus

40. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa edistämään EU:n ja Yhdysvaltojen tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten yhteistyön lujittamista, jotta kuluttajille ei päätyisi vaarallisia tuotteita eikä etenkin vaarallisia leluja;
41. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa ottamaan esille, että EU on huolissaan Yhdysvaltojen yksipuolisesta lainsäädäntötoimesta, joka koskee kaikkien Yhdysvaltoihin saapuvien laivakonttien läpivalaisua ja jonka maan kongressi hyväksyi; katsoo, että transatlanttinen talousneuvosto voisi auttaa järjestämällä rahdin 100-prosenttista läpivalaisua käsitteleviä seminaareja Brysselissä ja Washingtonissa, jotta lujitetaan EU:n ja Yhdysvaltain lainsäätäjien molemminpuolista ymmärtämystä ja edistetään sellaisen ratkaisun löytämistä ajoissa tähän ongelmaan, jonka molemmat osapuolet voivat hyväksyä; kehottaa komissiota arvioimaan tulevassa transatlanttisen talousneuvoston kokouksessa, millaiset kustannukset tästä toimenpiteestä voi koitua liike-elämälle ja EU:n taloudelle, ja miten se saattaa vaikuttaa tullien työskentelyyn;
42. päättää pyytää edelleen – ja kehottaa komissiota tekemään samoin transatlanttisessa talousneuvostossa – että Yhdysvaltojen lainsäätäjät harkitsisivat uudelleen 100-prosenttisen läpivalaisun velvoitetta ja että yhteistyötä kehitetään Yhdysvaltojen kanssa riskienhallinnan perusteella, mihin sisältyy EU:n ja Yhdysvaltojen kauppakumppanuusohjelmien molemminpuolinen tunnustaminen, ja Maailman tullijärjestön SAFE-standardien mukaisesti;

Vastavuoroinen tunnustaminen ja standardointi

43. kehottaa komissiota transatlanttisen talousneuvoston tulevan kokouksen vuoksi jatkamaan menettelyjen virallista hyväksymistä sellaisten tuotteiden vaatimustenmukaisuusvakuutusten vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyen, joille kolmansien osapuolten suorittama testaus on pakollinen, mikä koskee erityisesti tieto- ja viestintäteknikkalaitteita ja sähkölaitteita, ja vaatimaan laillisten mittayksiköiden vastavuoroista tunnustamista ja hyväksymään erityisesti ainoastaan metrisen järjestelmän mukaisen merkinnän EU:n tuotteissa USA:ssa sekä selvittämään standardisointia USA:n viranomaisten kanssa ja koordinoimaan kansainvälisesti;

Ympäristöä ja kansanterveyttä koskevat kysymykset

44. pitää äärimmäisen tärkeänä, että transatlanttisessa talousneuvostossa käydään vuoropuhelua uuselintarvikkeista ja uusien tekniikoiden käyttämisestä elintarviketuotannossa; korostaa olevansa huolissaan kloonauksen käyttämisestä eläinten jalostuksessa;
45. pitää myönteisenä, että Yhdysvaltojen hallitus on myöntänyt, että sen myrkyllisten aineiden valvontaa koskevaa lakia on uudistettava; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja toimimaan yhteistyössä, jotta Yhdysvaltoihin saadaan sääntelyjärjestelmä, jonka aikaansaama suojelun taso on verrannollinen Reach-järjestelmään;

Energia, teollisuus ja tiede

46. kehottaa tekemään transatlanttisessa talousneuvostossa yhteistyötä kaikissa asioissa, jotka vaikuttavat teollisuudenalojen sääntely-ympäristöön, ja soveltamaan eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa noudatettua lähestymistapaa, kun käsitellään lainsäädäntöä, jolla on transatlanttisia vaikutuksia;
47. kannustaa transatlanttista talousneuvostoa pyrkimään yhteiseen energiastrategiaan, jolla tuetaan monipuolistumista ja edistetään ekotehokasta taloutta toimitusvarmuuden lisäämiseksi, ja kannustaa transatlanttista talousneuvostoa auttamaan biopolttoaineita koskevien kestävyyskriteerien lähentämisessä;
48. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa voimistamaan tutkimusalan yhteistyötä, jotta EU:n ja Yhdysvaltojen laajennetun tiede- ja teknologiasopimuksen potentiaalia kyettäisiin hyödyntämään paremmin;

Kansainvälinen kauppa

49. katsoo, että pääsy kolmansien maiden markkinoille on EU:n ja Yhdysvaltojen yhteinen huoli ja etu; uskoo, että transatlanttinen talousneuvosto voi olla merkittävässä asemassa, kun edistetään EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistä lähestymistapaa kolmansien maiden kanssa luotaviin kauppasuhteisiin; kehottaa transatlanttista talousneuvostoa pyrkimään siihen, että Yhdysvaltojen ja EU:n uusiin vapaakauppasopimuksiin sovellettaisiin yhtenäisempää lähestymistapaa, jotta tällaiset sopimukset voitaisiin yhdenmukaistaa;

50. kehottaa transatlanttista talousneuvostoa käsittelemään oikeudellisia puitteita ja teknisiä standardeja epäselvien oikeudellisten ehtojen korjaamiseksi ja tässä yhteydessä harkitsemaan sopimukseen, tulleihin ja oikeusvarmuuteen liittyviä kysymyksiä USA:ssa;

Oikeudellinen yhteistyö ja poliisiyhteistyö, viisumit

51. odottaa, että Washingtonissa 28. lokakuuta 2009 pidettävässä EU:n ja Yhdysvaltojen ministerikokouksessa hyväksytään oikeudellista yhteistyötä ja poliisiyhteistyötä koskeva yhteinen julistus, joka kattaa etenkin tietoverkkoturvallisuuden;

52. toistaa suhtautuvansa päättäväisesti terrorismin torjuntaan ja uskovansa vakaasti, että on saavutettava oikea tasapaino turvallisuustoimenpiteiden sekä kansalaisvapauksien ja perusoikeuksien suojelun välillä siten, että taataan yksityisyyden ja tietosuojan mahdollisimman hyvä kunnioittaminen; toistaa, että tarpeellisuus ja suhteellisuus ovat avainperiaatteita, joita ilman terrorismin torjunta ei koskaan voi olla tehokasta;

53. katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen kiinteä yhteistyö oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen liittyvissä asioissa edellyttää vakaata oikeudellista ja poliittista kehystä ja että vahvempi kumppanuus, joka kattaa parlamentaarisen ja demokraattisen ulottuvuuden, on olennaisen tärkeä, jotta voidaan tarttua tehokkaasti yhteisiin haasteisiin, kuten terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan, tavalla, jossa otetaan johdonmukaisesti huomioon perusoikeudet ja oikeusvaltioperiaate, oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa ja poliisiyhteistyö, maahanmuuton hallinta ja turvapaikan hakemista koskevan oikeuden turvaaminen sekä kaikkien vilpittömässä mielessä toimivien kansalaisten viisumivapaan liikkumisen edistäminen näiden kahden alueen välillä;

54. korostaa tässä yhteydessä, että Euroopan unioni perustuu oikeusvaltioperiaatteeseen ja että aina kun Euroopan unionin kansalaisten henkilötietoja välitetään kolmansiin maihin turvallisuuden nimissä, olisi kunnioitettava menettelyllisiä takeita ja puolustautumisoikeuksia sekä noudatettava kansallista ja Euroopan unionin tietosuojalainsäädäntöä;

55. panee merkille, että EU ja Yhdysvallat neuvottelevat parhaillaan tällaisten tietojen siirtämistä koskevasta väliaikaisesta sopimuksesta, joka on voimassa välivaiheen ajan enintään 12 kuukautta kattavan raukeamislausekkeen perusteella, ja että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit on otettava täysipainoisesti mukaan, ja varmistettava, että 17. syyskuuta 2009 annetun parlamentin päätöslauselman 3 kohdassa vahvistettuja ehtoja noudatetaan, kun neuvotellaan uudesta sopimuksesta rajoittamatta Lissabonin sopimuksen nojalla noudatettavaa menettelyä;

56. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdysvaltojen kongressille, transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun yhteispuheenjohtajille sekä transatlanttisen talousneuvoston yhteispuheenjohtajille ja sihteeristölle.